

Јереј Павле Божовић: Косовска жртва је достојна Христовог имена

На празник Светог мученика кнеза Лазара и Светих српских мученика – Видовдан, у Саборном храму Св. Јована Владимира у Бару служена је Света литургија, којом је началствовао отац Зоран Бубања, парох бјелопољски. Саслуживали су протојереј-ставрофор Слободан Зековић, протојереји Љубомир Јовановић и Младен Томовић, јереј Александар Орландић и јереј Павле Божовић, парох подгорички.

Одељак из Апостола је прочитао млади призренски богослов Никола Зековић, а зачало из Светог јеванђеља отац Зоран.

Надахнутим пастирским словом сабранима се обратио отац Павле Божовић, који је подсетио да је данашњи празник прво посвећен, и својим именом, Светом мученику Виду, који се слави у свим хришћанским народима и традиционалним хришћанским црквама, али да се нигдје у свијету не слави тако лијепо, величанствено и емотивно као што се слави у српском народу.

“То је зато што је тој великомученичкој литији, у којој се поред Светог

мученика Вита налази Свети Димитрије и Свети Ћорђе, и сви они мученици који су пострадали за вријеме цара Диоклецијана, наш народ на овај дан придодео цијелу једну генерацију, цијело једно покољење мученика, предвођену Светим кнезом Лазарем, којег је народ управо због свог опредељења да се придружи тој литији постхумно крунисао и царском круном.”

Оцијенио је да је за наш народ Видовдан, Косовска битка, више од једног обичног историјског догађаја те да је он надахњивао наш народ и све оно добро што је стварао кроз вјекове послје тог величанственог догађаја. Наш мали народ је стао на пут великој Отоманској империји, која је мљела све пред собом.

“И жртва је била велика, жртва је била достојна Христовог имена. Велики број наших војника, витезова, великаша, па и сам кнез Лазар, пострадали су у овој бици, али су се и достојно бранили”, бесједио је о. Павле, подсјетивши да је ово једина битка у историји Османског царства у којој је погинуо њихов султан.

Но, упркос свој величини ове битке и њеном значају за нашу културу, за нашу цивилизацију, упркос томе што је ова битка надахњивала све од Светог деспота Стефана преко народних пјевача, преко Ловћенског Тајновидца, Андрића па до данашњих савремених стваралаца, отац Павле је примјетио да све то, да је то само тек једна од битака, не би био довољан разлог за данашње евхаристијско сабрање.

“Разлика између Косовске битке и сваке друге битке која се обиљежава на уобичајен начин је управо у садржају и значењу слободе за коју се борио кнез Лазар са својим витезовима и са читавим покољењем једног народа”, казао је парох подгорички.

Даље је објаснио да се многи људи боре за слободу и да је та борба за слободу надахњивала људе да чине највише и најразличитије подвиге, али се врло често све заврши на првом ступњу те слободе – да се боре против нечега, против некога, против агресора, освајача...

“Цар Лазар и његови витезови нису се борили само против Османлија, они су се борили прије свега за слободу да чине нешто, не за слободу против нечега. Слободу да воле, слободу да вјерују, слободу да се надају. И ту слободу су они извојевали на Косову пољу не само за своју генерацију него и за пет вјекова генерација које су након њих патиле и сањале ту слободу”, нагласио

је свештеник Божовић.

Иако се до данас не зна тачан исход Косовског боја, историчари ће рећи да се сигурно радило о некој српској побједи зато што се никада није десило да се онај који је побиједио повуче са бојног поља и оде у своју кућу, као што су то учиниле Османлије, народни пјесник, Богом инспирисан, преобразио је ту историјску побједу у пораз. Јер је, како је поучио сабране отац, тим хтио да нагласи прави смисао те слободе који се не налази у побједи земаљског царства, како каже пјесник.

“Прави смисао слободе коју је извојевао цар Лазар садржи се у оним ријечима да му је милије и да више воли привољети се Царству небескоме, и у том смислу ова битка има смисла за све нас”, поручио је јереј Павле Божовић.

У наставку је казао да свако од нас има неко своје мало Косово, свако од нас има битку у својој породици, на свом послу, у односима са ближњима, било да их сматра пријатељима или непријатељима, али да од нас зависи како ћемо доживјети ту борбу и своју личну слободу: да ли да се боримо и ослободимо од некога или да се изборимо за слободу да вјерујемо, да се надамо и да волимо.

“Ако је тако доживимо, онда ћемо испунити оне прве ријечи из данашњег јеванђељског зачала: Ово вам заповиједам, вели Христос, да волите једни друге. Ако освојимо ту и такву слободу, и кад дође вријеме великих подвига, и када дође вријеме можда и новог Косовског боја, неће нам бити тешко да се сјетимо и оне највеће заповијести коју нам је Христос дао и објаснио која је највећа љубав од свих љубави. Он је рекао: Од ове љубави нема веће него да положите живот свој за ближње своје. Нека би нам такве љубави, такве слободе, такве радости и такве храбрости, кад затреба, дао Господ, а да нас благослов Светог кнеза Лазара, Светих косовских мученика, не само пострадалих те 1389. године него свих оних који су страдали до данашњег дана, прати у све дане нашег живота”, казао је на крају свог пастирског слова јереј Павле Божовић, парох подгорички.

На крају Свете литургије служен је парастос свим српским мученицима од Косовског боја па до данашњих дана који су свој живот дали за крст часни и слободу.

Празновање овог дивног празника настављено увече видовданским сабрањем у порти Саборног храма Светог Јована Владимира. Видовданску бесједу је произнио протојереј Мирчета Шљиванчанин, старјешина Цркве Светог Ђорђа

у Подгорици, а у наставку програма изведен је богат културно-умјетнички програм.

[Фотографије](#)

mitropolija.com